

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 10. – A segítő szolgálata 2.

Apostolok Cselekedetei 6:1-7

„Azokban a napokban pedig, mikor a tanítványok sokasodának, a görög zsidók közt panaszkodás támadt a héberek ellen, hogy az öközüük való özvegyasszonyok mellőztetnek a mindennapi szolgálatban. Annakokáért a tizenkettő egybegyűjtve a tanítványok sokaságát, mondának: Nem helyes, hogy mi az Isten Igéjét elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk. Válasszatok azért, atyámfiai, hét férfiút közületek, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szent Szellemmel és bölcsességgel teljeseek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk. Mi pedig foglalatosságok maradunk az imádkozásban és az igehirdetés szolgálatában. És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki hittel és Szent Szellemmel teljes férfiú volt, Fülöpöt, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást és Nikolaust, ki Antiókhából való prozelita volt; Kiket állítottak az apostolok elébe; és miután imádkoztak, kezeiket rájuk veték. És az Isten Igéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.”

Egy nagyon jó példát találunk itt arra, hogy voltak olyanok, akik segítettek az apostoloknak.

A *diakónus* szó szerint azt jelenti, hogy valamit a kezébe vesz, és irányít. Megbízol dolgokkal. A szívükre volt helyezve az, hogy segítsenek másoknak.

Egy igazán jó segítő, az egy önzetlen szív - a hústest pedig önző. Hacsak nem hagyod, hogy Isten szeretete, amely a szívedben van, uraljon téged, hacsak a szellemed nem válik erősebbé, mint a tested, akkor te is önző leszel. A tested minden nap, az élet minden napján meg fog kísérteni ezzel. Ezért kell táplálni a szellemünket, hogy alávetésben tudjuk tartani a testet.

Az apostolok tudták, hogy kik azok, akiket ki kell választani segítségére. Tudták, ismerték azokat, hogy kik lesznek a segítőik. A nevük közül talán Fülöp és István neve válik ismerőssé számunkra később, ahogy a szolgálatban felnövekedtek, de segítőként kezdték.

Lukács 16:10-11

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. Ha azért a hamis mammonon hűek nem voltatok, ki bízná reátok az igazi kincset?”

Ha nem voltál hű a természeti dolgokban, ki bízná rád a szellemi dolgokat?

Általában a keresztények úgy gondolják, hogy a fizikai világ dolgai nem jelentenek sokat. De ez nem így van! Istennek ez sokat jelent! Isten hatalmasan figyeli, hogy milyen sáfárja vagy a dolgoknak. Nagyon fontosnak tartja a kis munkákat is!

Jobban meg lehet találni az emberek természetét a kis dolgokban, mint bármi másban. Mindent úgy kell végeznünk, mintha az Úrnak végeznénk!

Vegyük példának a pásztort, aki egy bizonyos értelemben a gyülekezet pásztora, a gyülekezet az övé. Másrészt a gyülekezet a tiéd is, mert azt a gyülekezetet látogatod. Olyan értelemben azonban nem a tiéd a gyülekezet, hogy te lennél a felelős érte, mint ahogy a gyülekezet vezetői felelősek a gyülekezetért. Ha te vagy egy szolgálat vezetője, akkor is az Úr szolgálata az. Más értelemben, más vonatkozásban viszont a tiéd. És azok az emberek, akik neked segítenek, nem az ő szolgálatukról van szó. Ők segítenek neked a te szolgálatodban.

Megvan az okom rá, hogy ezt mondom. Mert az emberek hajlamosak úgy tekinteni a vezetőkre, mint a gépezet részére, és mondják, hogy: *legalább annyira a miénk a szolgálat, mint az övék*. Egy bizonyos értelemben ez igaz lehet, a helyi gyülekezetekben természetesen, de nem olyan értelemben, hogy te vagy a felelős azért, hogy irányítsd. Tehát nem irányíthatod azt úgy, ahogy te akarod.

Hadd magyarázzam el! Ha felelős vagy valamiért, megvan a jogod, hogy mondjál vele kapcsolatban dolgokat. Ha számot kell adni valamiről, akkor úgy kell a dolgokat a kezében tartanod, ahogy legjobb elgondolásod szerint kell mennie a dolgoknak.

Pontosan úgy, mint a gyerekek nevelése. Ha megbízza valakit, hogy a gyerekeidre vigyázzanak, akkor a hatalmat is át kell adnod a kezedből, hogy legyen joguk rászólni a gyerekekre. Ha a felelősséget számon kéred tőlük, de nem adsz hatalmat hozzá, hogy kiigazítsa a gyereket, az nem fog működni. Ha kimennek az úttestre, és ott játszanak a gyerekek, és te nem szólhatsz rá a gyerekekre, hogy ezt ne tegye, akkor nem tudják számon kérni tőled. Ez így bolond dolog. Ha nem adod meg azt a jogot nekik, hogy rászóljanak a gyerekekre, akkor számon kérni sincs jogod tőlük, hogy mit tettek a gyerekekkel.

Zsidó 13:17

„Engedelmeskedjete elöljáróitoknak és fogadjatok szót nekik, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók, hogy ezt örömmel tegyék és ne sóhajtozva, mert ez néktek nem használ.”

A vezetőknél számot kell adniuk mindazokért, akiket az Úr rájuk bízott, akik fölött ők állnak.

Van egy nagyon ostoba gondolkodás ebben az országban. A legutóbbi alkalmunk során két embert is el kellett küldeni az alkalomról. Újonnan jöttek voltak. Az egyikőjük megpróbálta elmagyarázni, hogy én ezt nem tehetem meg. Azt mondta: *én egy misszionárius vagyok, én egy prédikátor vagyok, egy próféta vagyok, Isten vezetett ide, Isten mondta nekem, hogy jöjjetek ide.* Nagy dolog! Van bizony egy problémád! Azt bemagyarázni nekem, hogy nincs jogom a nyájamat felügyelni – bolond vagy!

Róma 16:17-18

„Kérlek pedig titeket atyámfiain, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el. Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasúknak; és nyájas beszéddel meg hízelkedéssel megcsalják az ártatlanoknak szívét.”

Mi a probléma? Ez a fajta dolog nagyon elterjedt az országban. Azt mondják: *te nem küldhetsz el engem!* Te pedig viccelsz! Ezek a fajta emberek valami hamis, téves tanításban vannak. Mi ítéletet fogunk kapni a mi nyájunkért, ezért nem fogok valakit beengedni, és ott ülni hagyni, azért, hogy megtévessze az embereket, és vitatkozzon, és szakadásokat okozzon. Azonnal el fogjuk küldeni őket, és meg kell, hogy alázkodjanak!

Láttam már olyanokat is, akik eljöttek az alkalmamra, akik ellenem prédikáltak, és úgy jöttek el az alkalmamra, mintha minden rendben lenne.

Visszatérünk tehát a segítő szolgálatra - az Úr Jézus segítségét szolgálod! Nem haragszunk senkire, nem ítélünk meg senkit, egyszerűen megkérjük őket, hogy menjenek el. Döntést kell hoznunk, mert mi vagyunk a felelősök.

Ha gyülekezeti vezető vagy, akkor neked is számot kell adnod! Hogyha számot kell adnod Jézus Krisztus előtt a munkáért, akkor kell, hogy legyen jogod, hogy hozzászólj bizonyos dolgokhoz, hogy ki ül a gyülekezetben, és hogy hogyan mennek a dolgok. Nem szabad megengedned, hogy hamis próféták és hamis misszionáriusok bejöjjenek és széttejjék a nyáját.

Ha az igazi szolgálók jönnek alázzal hozzám, és beszélnek – vegyük például Raymond Koxot – tökéletes példája az alázatnak. Nem úgy jött hozzám, hogy bemutatkozott: *én vagyok a teológia doktora. Emmy McFerson számára játszottam a zongorán, egy vezetője voltam, vezető igazgató voltam, és Isten prófétája vagyok* – és ehhez hasonló dolgok, amelyekkel előjönnek a hívők. Nem, nem! Alázatos. Először odajön hozzám, beszél velem: *Isten valamit a szívemre helyezett, segíteni szeretnék, bármi is legyen az.*

Ez a fiatal ember misszionáriusként mutatkozott be nekem, de egyáltalán nem értett azzal egyet, amit én tanítok, és azért jött, hogy velem vitatkozzon, hogy nincs jogom őt elküldeni. Ez a pásztor feladata - és ez bolondság. Senki a gyülekezetben nem tudja felül hágni a pásztor döntését, mert neki van meg a felelőssége, és számot kell adnia az Úr Jézus Krisztus előtt.

És nem fogjuk engedni, hogy valaki kívülről bejöjjön, és szétszakítsa a gyülekezetet, mert ez nem igei!

Mint ahogy nem engedjük a mi saját hívóinknek sem, hogy elmenjenek más gyülekezetekbe, és ott szakadásokat okozzanak. Mert amire őket hívta el az Úr munkára, az nem a mi dolgunk.

Ezt mondta az Úr Péternek János szolgálatáról, hogy: *az nem a te dolgod, hogy én mire hívtam el Jánost! Neked azt kell megtenned, amire én téged hívtalak el!*

Mi a saját munkánkat szeretnénk végezni, és szeretetben szeretnénk járni, és ez egy üzenet mindannyiók számára, gyülekezeti vezetők számára és segítők számára: figyeljete azokra, akik külföldről érkeznek, keresztények, akik csak járnak gyülekezetről gyülekezetre. Általában ők azok, akik később érkeznek meg a gyülekezeti alkalomra, van, hogy 30-40 perccel késve érkeznek. Azokat, akiket Isten neked szán segítő szolgálatban, azok esetében Isten téged az ő szívükre helyez, hogy valóban segítsenek neked.

Vannak példák erre a Bibliában. Jonatán és a fegyverhordozójának példája Sámuel könyvében. Fegyverhordozója volt egyben. Biztosította a fegyvert az ura számára, biztosította a védelmet, hogy ne tudják megtámadni az urát hátulról - tehát mindenképpen segítője volt Jonatánnak. Jonatán segítőjének, szolgájának hite volt. Az ellenség körbezárta az egész izraeli hadsereget. Jonatán egy nap azt mondta: *tudod, Isten egy hatalmas Isten. Meg kellene nézni odaát a dolgokat. Isten kevesek által, illetve sokak által is a kezünkbe tudja adni az ellenséget.*

Abban az időben nem voltak még az emberek újjászületve, és nem volt bennük Isten szelleme, ezért jelet kellett kérniük Istentől. Ha így történik, akkor nem támadjuk meg őket, ha viszont úgy történik, akkor megtámadjuk őket. Ma már ezt nem kell így tennünk, Isten Szelleme van bennünk, újjászülettünk, újjáteremtett szellem van bennünk, ezért követnünk kell a saját szellemünk vezetését.

Most viszont egy igazi segítő fogunk megnézni!

1Sámuel 14:6

„És monda Jonatán a szolgának, aki az ő fegyverét hordozá: Jer, menjünk át ezeknek a körülmetéletleneknek előőrséhez, talán tenni fog az Úr érettünk valamit, mert az Úr előtt nincs akadály, hogy sok vagy pedig kevés által szerezzon szabadulást.”

Ennek a kettőnek igazi hite van, mert készek arra, hogy az egész ellenség hadseregét megtámadják. Nézzük, hogy a segítője, fegyverhordozója hogyan válaszol:

1Sámuel 14:7

„És fegyverhordozója felele néki: Tégy mindent a te szíved szerint; indulj néki, ímé én veled leszek kívánságod szerint.”

Ez az önzetlen szív. A segítő nem azt mondta, hogy: *ó, nem hiszem, hogy ez túl jó ötlet lenne! Tudom, hogy imádkoztál, tudom, hogy az Úrtól hallottad, de nekem megvan erről a saját elképzelésem.*

Pontosan úgy, mint ezek a külföldi misszionáriusok. Nem kell, hogy meghallgasd azokat, azonnal küld csak őt a pásztorhoz, vagy bárki mást, aki az ellenség módjára beszél. A te szíved a pásztor szívével kell, hogy együtt mozduljon. Neki segíts. Én segíték a pásztoroknak, elküldöm azokat. Foglalkoznom kell tudniillik velük, mert a nyájnak védelemre van szüksége. A segítők szintén fognak nekünk segíteni ebben.

Ez a segítő, tudod, mit mondott itt? Hogy: *ha te balra mész, én is balra megyek. Ha jobbra tartasz, én is jobbra tartok veled. Én veled vagyok, pásztor.*

Amikor Isten megérinti a szíved valakivel kapcsolatban, nem fog neked mindent apró részletekig elmondani. A szívedre azt a kívánságot fogja helyezni, hogy segíts az illetőnek - és az Úr azt mondta, hogy segíts az illetőnek! Ha valamit mond neked az illető, hacsak az nem teljesen ellentmondó Isten Igéjének, az írott Igének, akkor neked azt meg kell tenned!

Az embereknek általában nincs erről megértésük. Amikor például előhozunk egy látást, amit az Úrtól kaptunk, mondhatja a segítőd, hogy: *az Úr nekem ezt nem mutatta meg*. Isten nem fog neked mindent elmondani! Isten hit Isten. Nem fog a gyülekezet minden egyes tagjának megmutatni mindent, amit a gyülekezet vezetőjének esetleg kinyilatkoztat.

Gondolj csak bele, hogy Mózes és Áron mennyi mindent tett az Úrnak: megépítették a templomot, mindazt a csodálatos munkát, ami benne volt. Az Úr nekik adta a látást arról, hogy milyenek kell annak lenni. Amikor Isten Mózeshez szólt, akkor Mózes elmondta az embereknek, hogy mit mutatott neki Isten, és az emberek becsatlakoztak, és lelkesedéssel elvégezték a munkát.

Ezért lehet, hogy Isten megérinti a szívedet, hogy segíts valakinek, de ez nem azt jelenti, hogy Isten mindent apró részletekig meg fog osztani veled. Elmondja az *illetőnek*, hogy mit kell tenni. Neked annyit mondott Isten, hogy csak segíts. Ennyi elég! És az ő szívük szerint kell, hogy segíts nekik. Ilyen fajta emberekre van szükségünk a gyülekezetekben.

Amikor az Úr megérinti a szívedet, hogy segíts valakinek, akkor nem olyan úton kell segíteni az illetőn, ahogy te gondolod, hogy szüksége van segítségre, hanem olyan módon kell segíteni nekik, ahogy ők kérik azt tőled. Ez nagy különbség!

Ezért nem engedjük meg, hogy kívülről jött emberek, külföldről jöttek, például, egyszerűen csak kezükbe vegyék az irányítást. Egyszerűen uralkodni akarnak a gyülekezeten: *én vagyok a misszionárius! Én vagyok a prédikátor*. Nem hiszem, hogy így segíteni jöttek. *Megvan az igazolványom is!* Nagyon büszkék vagyunk erre, legyél áldott, de Isten nekünk adott egy látást, adott nekünk segítőt, hogy az Úr munkáját végezhessük, és teljesen Ige ellenes, hogy beengedjünk valakit, aki azért jön, hogy szakadásokat okozzon. Értsd ezt meg! Mindegy, hogy ki vagy! Az Úr Jézus valóságos szolgálója soha nem fogja uralni az Úr nyáját!

Amikor azt hallod, hogy: *Isten vezetett engem*. Az Úr mondta nekem, hogy jöjjenek a te gyülekezetedbe. Nagy dolog!

Volt idő, amikor bűnbánatot is kellett tartanunk, amikor azt mondtuk ki, hogy: *az Úr mondta nekem*. Azért kellett bűnbánatot tartani, mert amikor így jelentetted ki, hogy: *az Úr mondta nekem* – akkor azzal senki nem tud ellenkezni. Itt a probléma a hozzáállással van: kevélység.

A gyülekezetünkben tehát nem az jelenti a segítő szolgálatot, hogy úgy segítesz az embereknek, ahogy te gondolod, hogy segíteni kell. Úgy kell segíteni nekik, ahogy *ők* kérik azt tőled! Nem jön az a válasz, hogy: *ó, én ezt tudom*. Nem! Beszéltél-e már velük? Ez a legnagyobb része a segítőnek, hogy képes legyél a hallásra! Fontos tényező, hogy pontosan halljál.

Sokan vannak azok, akik nem túl jól hallanak. Nem a fizikai fülekről van szó, hanem arról, hogy azt hallják meg, amit ők akarnak - és bizony kicsavarják, amit mondasz, olyanná teszik, amilyenné ők akarták azt hallani.

Hat évvel ezelőtt, amikor kezdtem a szolgálatot, volt egyszer egy ember, aki odajött hozzám, és azt mondta, hogy ami fordításra került, az nem volt pontos fordítás. Azt mondta, hogy a *bűn* szó tizenegyszer volt rosszul fordítva. A probléma ott van, hogy én nem bűn-prédikátor vagyok. A bűn szót ki nem ejtem tizenegyszer az alkalmaim során. Tudom, hogy miről prédikáltam! Tehát ő úgy hallgatta, hogy abból azt hallotta ki, amit szeretett volna. Az én tolmácsom ezt pontosan hallotta, és pontosan fordította.

Ha ő fordította volna, akkor úgy fordította volna, ahogy ő gondolta, hogy az fordításra kell, hogy kerüljön, nem úgy, ahogy én mondtam. Ez egy hatalmas probléma, ennek a problémának a neve: büszkeség.

Ez az ember - mondanom sem kell -, az ő szerencsétlenségére beszélt angolul. Ezek után többet nem láttuk.

Tudnod kell azt, a Biblia írja Mózesről, hogy ő volt a legalázatosabb ember, és ő volt a leghatalmasabban használt ember a Bibliában. Nagyon sok zavartság van az emberekben a kevélység és az alázatosság témakörében. Meg lehet figyelni a kevélységet az embereknél, amikor választ adnak a kérdésre. Mit értesz ezalatt? Kérdést teszel föl nekik, és azt válaszolják, amiről gondolják, hogy neked tudnod kellene. Nem a kérdésre adják a választ. Arra adják a választ, amiről gondolják, hogy neked tudnod kellene. Ez kevélység, és nem kézben tartottság.

Legtöbbször az emberek ezt észre sem veszik, mert nem helyes úton gondolkodnak. Az ember soha nem fejelemelte meg magát ezen a területen. Nem fedezik azt föl, hogy mint vezető, már végiggondoltál sok-sok dolgot, olyan dolgokat, amiről ők még soha nem is gondolkodtak.

Tehát nem kell mindent tudnod, amikor kérdezel. Amikor kérdést teszek föl, akkor arra szeretném a választ kapni, amit kérdeztem. Válaszold meg a kérdésem, mondd el pontosan a választ arra, amit kérdeztem. Néha az embereket négyszer, ötször, hatszor is meg kell kérdezni ugyanarról, mire végre választ adnak arra, hogy mit is kérdeztem.

- *Igen, de hadd mondjam el neked helyette ezt.*
- *Nem, azt nem akarom, hogy elmondd nekem. Szeretném, ha megválaszolnád, amit kérdeztem!*

Nagy nehézség árán lehet az embereket rávenni, hogy arra válaszoljanak, amit kérdeztél. Miért? Mert jobb ötleteik vannak, mint neked: *tudom ugyan, hogy mit kérdeztél, tudom, hogy mi az, amit mondtak nekem, hogy mit tegyek, de miután itt körülnéztem, egész máshogy látom. Biztos meg is fogják érteni.*

Legyél óvatos a meglepetésekkel kapcsolatban, mert a kevélység az feltételez dolgokat: *az én véleményem, és az én ítéletem annyira felsőbbrendű, ki nem akarná azt, amit én jónak látok?* A kevélység az feltételez dolgokat, anélkül, hogy megkérdeznék: *az én elképzelésem a leghatalmasabb – természetesen mindannyian tudjuk ezt.* A büszkeség feltételezi, hogy: *te ugyanazt akarod, amit majd én.* A kevélység feltételezi, hogy: *te majd egyetértesz úgyis velem, ezért aztán úgyis azt fogom tenni, amit én jónak látok.* Viszont senki nem mosolyog, senki nem örül neki.

Az alázat megkérdezi. Az alázat nem feltételez előre semmit. Gondolod ugyan, hogy te tudod, de azért kérdezd meg.

- *Feltételeztem, hogy erre van amúgy is szükséged, úgyhogy meg sem kérdeztelek róla.*

Megdöbbenés, mert senki nem fog mosolyogni.

Isten lehet, hogy mond dolgokat vezetőknél, amit veled nem fog közölni – és így is lesz. És lehet, hogy nem fogod látni a teljes képet, amit a vezető már lát. A döntéseidet arra alapozod, amit te gondolsz - de a vezető az út másik oldalán is látja a dolgokat.

Az igazi szív, a segítő igazi szíve az egy önzetlen szív. Mielőtt bárkinek is segítenél, először keresd meg, hogy mi lenne az igazi segítség a számukra, mert nem biztos, hogy te tudod előre. Tisztázni kell a dolgokat előre, mert az emberek nem becsületesek.

Hányszor volt az, hogy beszéltem emberekkel, és amit tettél, az nem az volt, amit mondtam, hogy tegyél. A szívükben igazából tudták, hogy szabadságot vettek maguknak arra, hogy másképp tegyék, tudták, hogy nem azt teszik, mint amit mondtam nekik, de azért válaszként mégis azt mondták, hogy: *ez az volt.* Ez nem becsületes dolog! Komolyan mondom!

Mondják azt mifelénk, hogy inkább üssél képen, minthogy hazudj nekem! Elrontottad a könyveket - csak mondd meg nekem. Azt válaszolod helyette, hogy: *ó, azt hittem, hogy te nekem ezt valójában mondtad - hogy megölnöd a kutyámat -, hát nem azt mondtad nekem, hogy nem szereted azt a kutyát?* Ez hazugság, megtévesztés. Legyél becsületes!

Tudom ugyan, hogy ezt mondtad, hogy ezt tegyem, de mégis valami mást választottam. Legalább annyira legyél becsületes, hogy beismerd, hogy te tetted. Akkor legalább Istennek van valami, amivel tud dolgozni.

De akkor nem tudsz az emberekkel együtt dolgozni, ha megpróbálják elfedezni ezeket a dolgokat, elmismásolni: *azt hittem, hogy azt mondtad! Miért nem szóltál róla?* Hallottam már ezt, ez valami új. Pásztoroktól és segítőktől. Meg kellett volna, hogy kérdezzenek, meg kellett volna, hogy találják a választ. Mert az igazság az, hogy megmondtam nekik, de nem hallgattak rám - vagyis problémájuk volt ezen a területen.

Megmondom neked, hogy Isten gyűlöli a hazugságot! Nemcsak hogy nem kedveli, gyűlöli! Addig Isten nem tud segíteni a számodra, amíg meg nem alázkodsz előtte. Nem tud addig kegyelmet adni a számodra, amíg meg nem vagy becsületes, és meg vagy alázatos.

A magvető példázatát, ha vesszük - az a szív, amelyik a legjobb termést hozza elő, melyik termőföld volt az? A jó termőföld.

Lukács 8:15

„Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek állhatatossággal.”

Az angol változat azt mondja, hogy: *egy becsületes és egy jó szív.*

Nagyon felfrissítő dolog becsületes és eredeti emberek társaságában lenni!

Amikor az emberek tévesztenek, mert tévesztenek, hibát követnek el, legyél becsületes, és mondd meg. És ne úgy segíts az embereknek, ahogy te gondolod, hogy szükségük lenne a segítségre. Úgy segíts nekik, ahogy *ők* szeretnék a segítséget kapni.

1Thesszalónika 5:12

„Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előljáróitok az Úrban, és intenek titeket;”

„Ismerjétek meg azokat – mondja az angol fordítás -, akik fáradoznak közöttetek, és akik előljáróitok az Úrban.”

Karizmatikus körökben sokszor az embereknek helytelen az elképzelésük. Úgy gondolják, hogy az egyetlen, amire szükségük van, hogy ismerjék a Szent Szellemet. ahhoz, hogy jól menjen a dolog, és arra koncentrálnak, összpontosítanak, hogy a Szent Szellemet ismerjék, és tudni akarják, hogy mi az, amit a Szent Szellem végez. Ahhoz, hogy valakinek segíts, ahhoz arra is szükség van, hogy az illetőt ismerd bizonyos fokig.

Amikor kezdtem a szolgálatot, más prédikátoroknak segítettem évek hosszú során. Nem a Szent Szellemtől hallottam első sorban, hogy mit tegyek értük, tőlük tanultam meg, mi az, amit szeretnek, és mi az, amit nem kedvelnek. Tehát hallottam tőlük is és Istentől is. Nem kaptam igazi kijelentést, elég volt, ha hallottam tőlük, hogy: *ezt nem szeretem*. Mert az én feladatom annyi volt, hogy segítsek nekik, hogy jobban tudják elvégezni azt a munkát, mit ők kaptak.

Tehát más szóval: nem kaptam arról látást, hogy mit tegyek, nem hallottam hallható hangot a mennyországból, hogy hogyan segítsek.

Jönnek az emberek, és megkérdezik, hogy mit szeretnének, és mit nem szeretnének – a feleségem nem nagyon eszi a húst, én szeretem. Mi az, amit én szeretek? Nem kell, hogy az Úr Jézus vezessen dolgokban közvetlenül, mert Magyarországon mindent megesznek, ami finom. A segítők néha mondják, hogy: *Isten nem mondta nekem*. Mi az, amit mondott viszont neked? *Azt mondta Isten, hogy segítsek nekik* – akkor úgy tedd, ahogy ők kérik, hacsak nem mond ellene az Írásoknak.

Nagy kinyilatkoztatás ez a karizmatikusok számára, hogy Isten nagyon nagy szabadságot hagy a számunkra, hogy bizonyos dolgokat így, vagy úgy tegyünk meg. Isten vezetni fog téged, de Istent nem érdeklí kimondottan, hogy melyik fajta autót fogod megvenni. A szívedre hallgass: melyik a legjobb szerinted? Melyiket szereted?

A fagyaltos pult előtt nem állsz órák hosszat imádkozva: *Uram, itt 40 fajta fagyalt van, melyiket szeretnéd, hogy ma egyem?* Egyszerűen vedd meg, amit szeretsz. Egyszer egy embernél láttam egy 10 gombócos fagyaltot. Tudtam, hogy belőle csak prédikátor lehet. Nem mondtam el neki, persze. Egy nagy testű ember volt. ☺

Sokan vannak például a zeneszolgálatban. Sokszor: *az Úr nem mondta nekem* - mondja a zenevezető a pásztornak. Mit mondott viszont a pásztor? *Azt tedd, amit a pásztor mond*. Mondhatnád erre, hogy: *igen, de az Úrtól ezt nem hallottam*. Ki mondta, hogy kell hallanod az Úrtól ezt? A zene az a segítő szolgálatban van, és te azért vagy ott, hogy segíts. Hallottad az Úrtól, hogy segíts, úgyhogy most tedd meg, segíts!

Filippi 2:19-20

„Reménylem pedig az Úr Jézusban, hogy Timótheust hamarosan elküldöm tihozzátok, hogy én is megviduljak, megértvén a ti dolgaitokat. Mert nincs velem senki hozzá hasonló indulatú, aki igazán szívéen viselné dolgaitokat.”

Hasonló indulatú - az angolban így szól: hasonló gondolkodású. Úgy, ahogy a Szent Szellem.

Filippi 2:21

„Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét.”

Mindenki a saját magát keresi, önző.

Filippi 2:22

„Az ő kipróbált voltát pedig ismeritek, hogy miképpen atyjával a gyermek, együtt szolgált velem az Evangélium ügyében.”

Hasonló gondolkozásúak voltak - ezért küldte Timóteust.

Tehát nem fogod addig az erőfeszítést megtenni, hogy kitaláld, hogy mit szeretnének az emberek, hogy mit szeretnének, ha inkább az érdekel téged, hogy te mit szeretnél.

Nem ott van a probléma, hogy az emberek nem tudnák megtalálni, hogy mit szeretne a másik, inkább ott van a gond, hogy nem törődnek vele. Azzal törődnek csupán, hogy *ők* maguk mit szeretnek, és csupán erről gondolkodnak.

Ahhoz, hogy igazi segítő lehess, meg kell találnod, hogy mi az, amit az *illető* szeret, és azt felejtsd el, hogy te mit szeretnél. Úgy segíts nekik, ahogy *ők* akarják – és ettől megkönnyebbülést kapsz, és örömet kapsz.

Hatalmas dolog segíteni, nem is kell imádkoznod érte. Mert a felelősség az övék, ha eltévesztik, *ők* kapják érte a következményt is. Segítőnek lenni a szolgálatban azt jelenti, hogy nem kell mindenért imádkoznod, hogy megteged-e, és nem kell mindent megítélni, hogy helyesen teszed-e, nem kell mindenről kitalálnod, hogy hogyan is van – ez az *ő* felelősségük! Hacsak nem kerülnek teljesen távol az Írott Igétől.

Amikor segítő voltam, akkor csak az volt a dolgom, hogy segítek, és a felelősség nem az enyém volt. Az emberek sokszor túl sokat vesznek magukra. Úgy gondolják, hogy: *nekem kell hallanom a pásztor számára*. Nem, ez nem így van! Te a pásztorról kell, hogy halljál!

Ahhoz, hogy jó segítő lehess, az is kell, hogy hűséges legyél!

1Korinthus 4:2

„Ami pedig egyébiránt a sáfárokban megkívántatik, az, hogy mindenik hűnek találtassék.”

Ha hatalomban vagy, vagyis megbíztak valamivel, hogy valami felől viselj gondot, akkor hűségesen kell, hogy azt megtegyed! Jobban áll az ember, ha egyáltalán nincs segítője, mintha van segítője, de az nem hűséges. Megbízhatónak kell lenned! Ez azt jelenti, hogy az illető tud számítani rád. Ha az illető segítő azt mondja, hogy ezt megteszem, akkor te számíthatsz arra, hogy az már meg van téve.

A múltkorában Raymonddal egy alkalmat rögzítettünk le, és elszalasztotta az alkalmat - és el is ismerte, hogy megtette. Az egész életében - 45 év pásztori szolgálatot jelent, és még ezen kívül az életének a további részében, hiszen már 70 éve, hogy jár gyülekezetbe, és segít szintén -, ez volt a második alkalom, amiről lemaradt. A probléma ott volt, hogy mivel még nem ismerte Budapestet, egy másik metróállomásnál várakozott. Az első alkalom, amikor lekéste az alkalmát, akkor a repülőgép csatlakozás nem jött időben. Tehát ez egy csodálatos megbízhatóságot mutat.

Amikor az emberekre vársz megbeszélte időre, és nem jönnek, megbízhatatlanok, akkor azt lehet, mondani, hogy teljesen a testükben élnek, és nem figyelnek más dolgokra. Megbeszéltek egy időpontot, és az illetőt várod, és nem jön. Mi az indok? Túl fáradt volt. Nem igazából – nem volt hűséges.

Szeretem például időben kezdeni az alkalmat. Hacsak nem rendelkezem másképp, szeretem, ha a zeneszolgálat időben kezdődik. Ha az embereknek gondjuk van azzal, hogy időben érkezzenek a gyülekezetbe, akkor a probléma ott van, hogy a fontossági sorrend nem helyes náluk.

Nagyon korán megyünk a gyülekezetbe, jó másfél órával az alkalom előtt, de már akkor sokan ott toporognak, hogy miben segíthetnek. Azok az emberek, akik késve érkeznek, azok igazából testiek. Van, amikor a feleség okozza a késést, vagy a családban valami probléma.

Igazából figyeljük, ki az, aki később jön - sok gondunk van velük tudniillik, mert nagyon testiek, és ezért foglalkoznunk kell vele. Az elsőbbségi rendszerük helytelenül van felállítva. Sokszor ezek az emberek olyan helyekre is eljárnak, ahová nem lenne szabad elmenniük. Csak akkor vedd magadra, ha rád illik! Akkor bizony testi vagy azon a területen.

Késnél-e akkor, ha az Úr Jézus Krisztussal lenne egy időpont rögzítve, hogy ekkor és ekkor legyél a gyülekezetben? Nem veszik az emberek az Úr Jézus Krisztus munkáját olyan fontosnak, mint amilyen!

Én nagyon komolyan veszem az Úr munkáját! Mikor ott az idő, hogy a szolgálat elinduljon, akkor legyél kész, kezd el! Az más, ha valami tévedés folytán hibát követtél el, és késtél. Isten megbocsát és elfelejt. De nem azért volt a hiba, mert nem készültél rá, vagy nem próbáltad meg. Én az Úr szolgálatát nagyon komolyan veszem. És helyesen kell végezni a munkát.

Az embereknek tisztelniük kellene a szolgálókat és a gyülekezeteket, mert azt az Úr munkájának tekintem.

Voltak pásztoraim, az egyik pásztor például nem tette meg rendszeresen amit kértem tőle. Régen volt. Igazából a hústestében járt, és az nem jó így. Késett, lusta volt. Nagy különbséget hoz ez!

Mennyire fontosnak tekinted Isten munkáját? Mert az, ahogy fontosságban tekinted az Úr munkáját, hatással lesz rád. A tőled telhető legjobbat kell tenned, és megbízhatónak kell lenned! Ha valamit megtettél, és az embereknek újra kell azt végezniük helyetted, mert nem pontosan végeztél el, akkor mi jót hozott az? Sok ilyenben volt részünk. Most nem arról van szó, hogy könyveket fordítani, mert az egy hatalmas nagy munka. Kis dolgokról van szó, amelyeket nem jól végeztek el, és a felelősséget sem vette magára. Elkeseredtek. Megbízhatatlanok. Ha le kell ellenőriznem, hogy mi az, amit tettél, elvégezted-e, amit kértem, akkor nem volt segítség. Nap mint nap utána kell nézmem, mit végeztél.

Megbízható ember azt jelenti, hogy mindig ott van, amikor kell, elvégzi a munkát, utána elfeledkezhetsz a dolgról – és ez bizony egy nagy segítség! Megbízhatóak, hűségesek.

Egy másik terület a bizalom hiánya. Meg tudod-e őrizni a titkot? Ha titkot tudsz tartani, tudod, mit jelent az? Az azt jelenti, hogy senkinek nem mondod el! Személyes dolgokkal kapcsolatban beszélünk most. Ezen a területen minden pásztornak lesz dolga. Nem tudjuk a gonosz szájú pásztor jutalmazni, azt a pásztor, aki nem tudja csukva tartani a száját. Ezt meg kell értened! Azok számára is vonatkozik ez, akik segítők! Mert közel kerülnek a szolgálókhoz, és sok mindent megtudnak a szolgálók személyes dolgairól. Sok mindent megtudnak, és ha nem kezelik ezt bizalmasan, nagyon sok probléma forrása lehet!

Szintén helytelen dolog, azért segítővé válni, hogy azért vállalod ezt, hogy közel kerülj a szolgálóhoz, és személyes kapcsolatba kerülj vele. Mert ez egy rossz motívum arra, hogy segítő legyél, hogy szoros kapcsolatba kerülj a szolgálóval. De az Úr azt mondja, hogy nem kell ahhoz közel kerülni az illetőhöz, hogy igazán segíts neki. Sokszor kialakulnak szoros baráti kötelékek. Nem azt jelenti ez, hogy a segítő nem jó ahhoz, hogy barát legyen. Nagyon fontosak ők a szolgálathoz!

Maradj távol azoktól az emberektől, akik túl sokat beszélnek – főleg az alkalmaink kezdete előtt. Mert ha veled beszélünk sokat, nem leszünk olyan érzékenyek a Szent Szellemre. Túl sokat beszélsz, és nem leszel olyan érzékeny a Szent Szellemre.

Sokszor az emberek azt mondják, hogy segíteni akarnak, igazából csak azért jönnek, hogy közel kerüljenek hozzád, hogy kapcsolatot alakítsanak ki velünk, mindenféle kérdéseket tesznek föl. Valakinek segíteni nem feltétlen jelenti, hogy időt kell töltened vele. Ettől még jól végezheted a dolgod. Így is történhet, de nem feltétlenül szükséges. A jó segítő akkor van jelen, amikor szükséged van rá, és egy jó segítő akkor nincs jelen, amikor nincs szükséged rá.

Ne lógjál akkor a másik nyakán, amikor nincs rá szükség. Érzékennyé kell válnod. Szellemileg értelmesnek kell lenni ahhoz, hogy ha a munkának vége, akkor te elmenj. Ha a prédikátor azt mondja neked, hogy maradj, fog szólni, és akkor ott maradhatsz. Egy jó segítőnek, ha senki nem szól egy szót sem, azonnal elment. Mindannyiunknak szükségünk van barátokra, amikor az úgy helyes. De ne akaszkodj a szolgálókra, amikor annak nincs ott az ideje. Ott lógni a szolgálón, amikor az nem ideje - legyen igaz szíved a segítséghez!

Sokszor a gyülekezet vezetői később jönnek, vagy végeznek más dolgokat, nagyon nagy árat fizettek azért, hogy szolgálatban lehetnek.

Tehát visszatérek még egyszer: a hűséges segítő nem kell arra megtanítani, hogy ne beszéljen olyan dolgokról, ami nem odavaló. Nagyon sokszor lesznek kíváncsi emberek körülötted, akik kérdezgetnek. Ha igazi segítő vagy, akkor ilyenkor nem mondasz senkinek semmit.

Ezen a területen sok-sok tanácsadás is van, minden szolgálónak sok tanácsot kell adni, és az emberek úgy jönnek, a titkokat hozzák elő, hogy megkérik, ne mondd el senkinek. Ha viszont elmondod valakinek, ha beszélgetsz valakivel, amikor a személyes dolgaikat hozzák elő, hogy mi történt az életükben, és valakivel azt később megbeszéled, akkor hazudtál, nem vagy hűséges. A hűséges, megbízható embereknek nem kell külön megemlítened, hogy erről ne szólj senkinek.

Van, amikor az emberek megpróbálnak kihúzni belőled dolgokat: *miről beszélt veled az illető?* Nem kell beszélni róla.

Volt egyszer egy csodálatos keresztény, akit ismertem, és amikor keresztényként kezdtem, sokakkal együtt laktam, és aztán nagy imaköröknek a tagjaivá váltak. És az egyik otthon maradt, és a másik elment, akkor még arról sem beszéltek, hogy a másik miről imádkozott. Házasok voltak, és mégsem beszéltek egymásnak róla, mert az már pletykának minősült volna. Hűségességnek tekintették. Tudnod kell, hogy ez egy felekezet nélküli hatalmas imakör volt, és még saját maguk között sem beszéltek meg a részleteket, hogy miről imádkoztak, miről beszéltek.